

अर्थ

वर्ष १५

पुणे, बुधवार तारीख ८ जून, १९४९

अंक २३

धी कोपरगांव पीपल्स को. ऑ. बँक लि.

कोपरगांव, जि. अहमदनगर.

(उद्घाटन समारंभ : ता. १७-१-१९४९)

कोपरगांव येथील अत्यंत प्रतिष्ठित नागरिक यांचे देखरेखीसाठी स्थापित झालेली आणि आधुनिक पद्धतीवर बँकिंगचे सर्व व्यवहार करणारी.

स्थानिक सहकारी बँक

सुरुवातीचे शेअर भांडवल : ६८,७५० रु.

विले वसुली, हुंड्या, मुंबईवरील चेक्स, ड्राफ्ट्स, वगैरे व्यवहार केले जातात.

आकर्षक व्याजावर मुदतीच्या ठेवी ३ महिनेपासून ५ वर्षे पर्यंत स्वीकारल्या जातात.

सेविंग्स बँकेत रु. १०,००० पर्यंत व्याज देणेत येते.

विशेष माहितीसाठी लिहा अगर भेटा.

जी. पी. ठाणेकर बी. ए. | मोहनलाल कालिदास व्यास
मॅनेजर | चेअरमन

स्थापना १९३६

युनायटेड वेस्टर्न बँक, लिमिटेड, सातारा

पॅलेस स्ट्रीट, सातारा

शाखाः—मुंबई फोर्ट, मुंबई गिरगांव, पुणे, नाशिक व वाशी.
ता. २१-१२-४८ अखेर

अधिकृत भांडवल	रु. २०,००,०००
खपलेले भांडवल	रु. ५,००,०००
रिझर्व व इतर फंड्स	रु. १,३१,०००
ठेवी	रु. ७९,००,०००
एकूण खेळते भांडवल	रु. ८९,००,०००

मुदत ठेवीवरील व्याजाचे दर :

१ वर्ष दोन वर्ष } तीन अगर अधिक वर्षे
रु. २-८-० रु. २-१२-० } ३ रुपये

सेविंग्स बँक दरमाल दर शेकडा १-८-०

सेविंग्स डिपॉझिट " " २-०-०

चालू डिपॉझिट " " ०-८-०

सर्व तऱ्हेचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

सी. ह. जोशी, वा. ग. चिरमुले,
बी. ए., बी. कॉम., मॅनेजर. बी. ए., एलएल. बी., चेअरमन.

दि

प्रेसिडेन्सी इंडस्ट्रियल बँक लि.

(शिडचूल्ड बँक)

प्रेसिडेन्सी बँक बिल्डिंग

पुणे २.

अधिकृत, विक्रीस काढलेले

व खपलेले भांडवल	रु. १०,००,०००
जमा झालेले भांडवल	रु. ७,१५,१६५
खेळते भांडवल	रु. ७१,००,०००

मुंबई शाखाः—कॉमनवेल्थ बिल्डिंग, ८२, मॅडोज
स्ट्रीट, मुंबई १

श्री. ग. रा. साठे, अध्यक्ष. श्री. दा. ग. बापट, उपाध्यक्ष.

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

श्री. गो. धों. जोगळेकर श्री. सी. टी. चितळे

बी. ए. (ऑ.), बी. कॉम., एलएल. बी., मॅनेजिंग डायरेक्टर
मॅनेजरतयार कपड्यांचे
व्यापारी

महिंद्रकर ब्रदर्स

बुधवार चौक,
पुणे

सर्व प्रसिद्ध माल

सुंदर घडीच्या व इतर लाकडी फर्निचर व
इमारतींना लागणारे खिडक्या, दारे वगैरे.

केळकर बंधू, (शाखा)
बुधवार चौक, पुणे १ | केळकर बंधू, (शाखा)
मेनरोड, नाशिक.

(आमचेकडे निरनिराळ्या एजन्सीज घेतल्या जातात व आमच्या
सुमारे १०० वर उपविक्रेत्यांमार्फत मालाचा प्रसार केला जातो.)

विविध माहिती

बंगालमध्ये पेट्रोल बनवण्याचा कारखाना—पश्चिम बंगाल-
मधील दुर्गापूर ह्या ठिकाणी रासायनिक पद्धतीने पेट्रोल बनवि-
ण्याचा कारखाना काढण्यांत येणार आहे. ह्या कारखान्याला ७०
कोटी रुपये खर्च येईल. कारखाना उभारण्यास दोन वर्षांचा अवधी
लागेल. तो चालू झाल्यावर दर वर्षी विमानांना लागणारे
६७,००० टन पेट्रोल तयार होईल. त्याशिवाय मोटारींना लागणारे
बंगणाचे तेलही तयार होईल. कारखाना उभारण्याचे काम एका
अमेरिकन कंपनीला देण्यांत येणार असून त्यावर एक जर्मन कंपनी
देखरेख ठेवणार आहे.

हिंदूमधील बंधरांची सुधारणा—हिंदू सरकारने कोट्यावधी
रुपये खर्चून देशातील बंधरांची सुधारणा करण्याचे आणि नियात
व्यापार वाढविण्याचे ठरविले आहे. गेल्या वर्षी हिंदुस्थानने निर्याती-
पेक्षा ९०,००,००,००० रुपये किंमतीचा अधिक माल आयात केला.
गेल्या फेब्रुवारी वर्षात समुद्रमार्गे आणि खुष्कीने आयात-निर्यात
झालेल्या मालावर १,६८,५३,००,००० रुपये जकातीचे उत्पन्न
झाले. त्यापैकी २४,४४,००,००० रुपये निर्यातीवरील कराच्या
रूपाने वसूल झाले. आयात कराचे उत्पन्न ९७,७६,००,००० रु.
झाले. हिंदूने आपली सामुद्रिक वहातूक आणि निर्यात व्यापार
वाढविल्याशिवाय देशाची अर्थव्यवस्था सुरळीत चालणार नाही
अशी परिस्थिती आहे.

हिंदुस्थानातील शेतीची पद्धत—संयुक्त राष्ट्र-संघटनेच्या
अन्न आणि शेती संघटनेचे अध्यक्ष मि. डॅड ह्यांनी असे मत
व्यक्त केले आहे की पाश्चिमात्य राष्ट्रांतील यांत्रिक शेतीचा अव-
लंब करणे हिंदुस्थानच्या दृष्टीने फायद्याचे ठरणार नाही. त्यांनी
हिंदुस्थानसाठी एका चतुर्विध योजनेची शिफारस केली आहे. (१)
पडीक जमीन लागवडीखाली आणण्यासाठीच फक्त यंत्रांचा उप-
योग करावा (२) कुत्रिम खते वापरण्याऐवजी जमिनीतील कस
कायम रहावा अशी पिके काढावी (३) जमीन घुपून जाऊ नये
म्हणून जंगले बेताने तोडावी आणि (४) 'टचूव वेल्स' (विहिरी)
खणून शेती करावी. ह्या विहिरीमुळे भूमिगत पाण्याचा साठा कमी
होण्याची भीती नाही.

मुंबई प्रांताचे अधिक अन्नधान्यासाठी प्रयत्न—हिंदू सरकारचे
अन्नमंत्री श्री. जयरामदास दौलतराम ह्यांनी आनंद येथे जिल्हा
अन्नधान्य परिषदेचे उद्घाटन केले. ह्या प्रसंगी भाषण करतांना
ते म्हणाले की, मुंबई प्रांत राष्ट्रीय चळवळीत पुढे असतो. सध्या
देशात अन्नधान्याचा तुटवडा पडला असल्यामुळे अधिक धान्य
पिकविण्याची जी मोहीम सरकारने हाती घेतली आहे, तीही
तो पुढेच आहे.

जातीय सहकारी संस्था आणि सरकारी नौकर—काही
दिवसांपूर्वी मुंबई सरकारने एक पत्रक काढून जातीय स्वरूपाच्या
संस्थांपासून गॅझेटेड ऑफिसर्सनी अलिप्त रहावे असे फर्माविले
होते. एखाद्या सहकारी संस्थेत विशिष्ट धर्माचे अगर जातीचेच
लोक घेण्यांत येत असतील तर अशा संस्थांतून वरील सरकारी
नौकरांनी भाग घ्यावा किंवा नाही ह्याबद्दल संदेह उत्पन्न झालेला
होता. आतां सरकारने असा स्पष्ट खुलासा केला आहे की, जातीय
स्वरूपाच्या सहकारी संस्था सुद्धा वरील निर्बंधाच्या कक्षेत येतात.

मद्रासमध्ये मोटारींचा कारखाना—मद्रासमध्ये आणखी
एक मोटारी जुळविण्याचा कारखाना काढण्याची परवानगी हिंदू
सरकारने एका ब्रिटिश कंपनीला दिली आहे. हा कारखाना मद्रास
शहराच्या पश्चिमेला २० मैलांवर असलेल्या वडालर येथे पुढील
जानेवारी महिन्यांत काढण्यांत येणार आहे. प्रांतिक सरकारने
कारखान्यासाठी ६० एकर जागा देऊ केली आहे. कारखान्यांत
दर वर्षी ६,००० मोटारी तयार होतील अशी अपेक्षा आहे.

हिंदूंची नवीन पोस्टाची तिकिटे—हिंदुस्थानच्या गतेतिहा-
सांतील स्मृति करून देणारी नवी पोस्टाची तिकिटे ता. १५
ऑगस्ट १९४९ पासून वापरण्यांत यावयाची आहेत असे
समजते. हा दिवस हिंदी स्वातंत्र्याचा दुसरा वाढदिवस
आहे. किंग जॉर्ज बार्दशहाच्या मुखवट्याची पोस्टाची जुनी तिकिटे
संपेपर्यंत तीही वापरांत राहणार आहेत.

मातीच्या तपासणीची प्रयोगशाळा—नाशिकपासून ४
मैलांवर गंगापूर धरण-योजनेच्या नियोजित जागेनजीक एक माती-
विषयक प्रयोगशाळा स्थापन करण्यांत आली आहे. निरनिराळ्या प्रकार-
च्या मातीचा धरण बांधण्यासाठी कितपत उपयोग होईल ह्या-
संबंधी प्रयोगशाळा संशोधन करणार आहे. गंगापूरचे धरण सर्वस्वी
मातीचे बांधण्यांत येणार असून त्यावर ह्या प्रयोगशाळेची देखरेख
राहिल. मुंबई प्रांतांत अशा प्रकारची ही संस्था पहिलीच आहे.

गृहमंत्र्यांच्या हस्ते उद्घाटन

किलोस्कर बंधु लि. च्या कचेरीसाठी मुद्दाम बांधण्यांत आलेल्या
मोठ्या इमारतीचा उद्घाटन समारंभ १ जून, १९४९ रोजी
किलोस्करवाडी येथे मुंबई सरकारचे गृहमंत्री ना. मुरारजी देसाई
ह्यांच्या हस्ते झाला.

DECCAN INSTITUTE OF COMMERCE POONA

(Recognised by Government)

Classes for the 1949-50 Session will begin on
Monday the 20th June 1949. Students coached
up for G. C. D., L. C. C., D. Com. (I. M. C.),
R. A. (1st), G. D. C. & A., Shorthand and Type-
writing. Courses suitable for Graduates, S. S. C.
students, Matriculates and non-matriculates. Morn-
ing and Evening Classes. Prospectus free on
application to:

Deccan Institute of Commerce
Building,
594 Budhwar Peth,
Jijamata Bag Corner,
Poona 2.

Secretary.

अर्थ

बुधवार, ता. ८ जून १९४९

संस्थापक :
प्रो. वामन गोविंद काळे
संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति । —कौटिलीय अर्थशास्त्र

परदेशी भांडवलाचे स्वागत करणे भाग आहे !

परिस्थितीचे “टाटा कार्टेली” कृत पृथःकरण

हिंदुस्थानांत परकीयांच्या भांडवलास कितपत वाव असावा, ह्या संबंधी आतां बरीच चर्चा चालू आहे. हिंदी भांडवल मोठाले कारखाने उभारण्यास पुढे येत नसल्याकारणाने, परंतु औद्योगिक वाढ तातडीने होणे आवश्यक झाले असल्यामुळे, परदेशी भांडवलास मज्जाव करण्याची पूर्वीची भूमिका आतां नाहीशी झाली आहे. उलट, ते येथे आकर्षित करण्याचे प्रयत्न करण्याची पाळी आली आहे. स्वातंत्र्यप्राप्तीनंतर हिंदी लोकांच्या रहाणीत तात्काळ सुधारणा घडून येईल, अशी अपेक्षा निर्माण झाली होती ती फलद्रूप होणे अर्थातच शक्य नव्हते. तथापि, आर्थिक हलाखी पूर्वीप्रमाणेच कायम राहिली, तर त्या परिस्थितीचे राजकीय परिणाम काय होतील ह्या गोष्टीने आतां महत्त्व धारण केले आहे आणि आर्थिक उन्नतीच्या प्रश्नास आतां राजकीय व आंतरराष्ट्रीय महत्त्व प्राप्त झाले आहे. आर्थिक परिस्थिती सुधारण्यास वाढत्या लोकसंख्येची आडकाठी येत असल्याने हा प्रश्न फारच तातडीचा झाला असून त्याने गंभीर स्वरूप धारण केले आहे. हिंदुस्थानास आर्थिक प्रगतीचा फार मोठा पट्टा गांठावयाचा आहे आणि त्यासाठी प्रचंड औद्योगिक भांडवलाची आवश्यकता आहे. ही गरज तुट-पुंज्या स्वदेशी भांडवलाने भागण्याजोगी नसल्याने परदेशी भांडवलास निमंत्रण देऊन ते इकडे आणणे भाग होत आहे. युद्धकाळांत कॅनडा व ऑस्ट्रेलिया ह्यांना औद्योगिक क्षेत्रांत फार मोठी प्रगति करता आली, ह्याचे कारण त्यांचे जवळ संचित भांडवल होते ते त्यांस कामास लावतां आले, हे होय. नुसती मोठी लोकसंख्या आवश्यक त्या यंत्रांच्या व कच्च्या मालाच्या अभावी कोणतेच महत्त्वाचे उत्पादन करू शकत नाही. यंत्रे व कच्चा माल असला, तरी तज्ञ यंत्रज्ञ हवेत आणि व्यापक संशोधनाचे फळ देतां येणारी पेटंटसहि आपल्या पदरी पाहिजेत. आजची हिंदी प्रजा ह्या साधनांचे अभावी निष्क्रिय झालेली असून तिचा बोजा सहन करण्याइतकी देशाची परिस्थिती उरलेली नाही. अशा परिस्थितीत परकीयांचे सहकार्य घेणे क्रमप्राप्तच ठरते. “टाटा कार्टेली”च्या ताज्या अंकांत ह्या महत्त्वाच्या प्रश्नाची चर्चा करण्यांत आली आहे.

हे सहकार्य परकीयांनीं कां यावे ? त्यांच्या देशापेक्षा हिंदुस्थानांत त्यांना कांहीतरी ज्यास्त आकर्षण वाटले नाही, तर त्यांनीं हिंदुस्थानाकडे कां वळावे ? हिंदुस्थानांत राजकीय दृष्ट्या सुरक्षितता आहे, त्याच्या आर्थिक बळकटीबद्दल शाश्वती वाटते, वागवणूक सर्वांस सारखी आहे, नफा आणि भांडवल हीं आणण्या-नेण्यावर बंधने नाहीत आणि धंद्यांचे राष्ट्रीयकरण केले तर योग्य भरपाई मिळण्याची सात्री आहे, अशी परिस्थिती असेल तरच परदेशीय लोक आपले भांडवल हिंदुस्थानांत गुंतविण्यास तयार होतील. ह्या संबंधांत आपले पंतप्रधान पंडित जवाहरलाल नेहरू ह्यांनीं हिंदी पार्लमेंटांत ६ एप्रिल रोजी जाहीर आश्वासन दिले त्याचे अमेरिकेंत

व इंग्लंडमध्ये स्वागतहि चांगले झालेले आहे. केवळ परदेशी भांडवल हिंदुस्थानांत येणारच नाही; त्याबरोबरच ज्या व्यवसायांत ते गुंतविले जाणार त्यांचेवर परदेशी भांडवलदारांचे नियंत्रण हे ओषाने येणारच. कांहीं विशिष्ट मुदतींत परदेशी भांडवलदारांनीं कारखान्यांतील कल्पना त्यांच्या हिंदी सहाय्यकांस समजावून सांगितल्या पाहिजेत आणि त्यांनीं हिंदी तंत्रज्ञ शिकवून तरवेज केले पाहिजेत अशा प्रकारच्या कांहीं अटी घातल्या तर त्या अमान्य होण्याचे कारण नाही. मूलग्राही महत्त्वाच्या कारखान्यांचे उभारणीस फार मोठ्या प्रमाणावर भांडवल लागते, ते परदेशीयांनीं पुरविल्यावर, त्यांचे नियंत्रण मर्यादित ठेवण्याचा महत्त्वाचा व अवघड प्रश्न सोडवावा लागेल, कारण ह्या कारखान्यांचा लष्करी तयारीशी निकटचा संबंध असतो. हिंदी व परदेशी भांडवलदारांच्या संयुक्त मालकीचे कारखाने कांहीं प्रमाणांत ही अडचण दूर करू शकतील, परंतु त्यांचे एकमेकामधील करार व्यापक हिंदी हितसंबंधांस पोषक असतीलच कशावरून ? ह्यासाठी, त्यांचे करारांस हिंदी सरकारची पूर्व मान्यता आवश्यक असावी असे “टाटा कार्टेली”ने सुचविले आहे. मूलग्राही महत्त्वाचे धंदे सोडले तर बाकीच्या धंद्यांत कांहीं परदेशी भांडवलाने प्रवेश केला तर त्याचा परिणाम सर्वासाधारणपणे चांगलाच होईल असाहि अभिप्राय त्याने व्यक्त केला आहे.

परदेशी भांडवलाचे विरुद्ध हिंदुस्थानांत जो ग्रह निर्माण झालेला आहे, त्याचे कारण ब्रिटिश भांडवलाने हिंदी राजकीय भवितव्यावर आजवर गाजविलेले वर्चस्व, हे होय. ही भीति आतां बाळगण्याचे वास्तविक कारण नाही. इतर कित्येक देशांनीं परदेशी भांडवलाचे सहाय्य घेतलेले आहे. त्याचे दर माणशीं आकडे पाहिले, तर हिंदुस्थानचा सर्वांचे शेवटीं अनुक्रम लागतो. त्यावरून परदेशी भांडवलास हिंदुस्थानांत केवढा वाव आहे, म्हणजेच हिंदी भांडवल संचय अजून अद्याप केवढा मोठा व्हावयास पाहिजे, ह्याची कल्पना येईल. अर्थात, एकंदर असमाधानकारक आर्थिक परिस्थितीचेहि ते प्रतिबिंब आहे.

वेगवेगळ्या देशांत दर माणशीं परदेशीय भांडवल (रुपये)

(युद्धपूर्वीचे आकडे)

न्यूझीलंड	१,७०७	डेन्मार्क	३६०
कॅनडा	१६९३	जर्मनी	२६७
ऑस्ट्रेलिया	१,६२७	झेकोस्लोव्हाकिया	८०
आर्जेन्टिना	७३३	जपान	५३
नॉर्वे	६००	हिंदुस्थान	२७

ग्रामोद्योगासाठी जपानी यंत्रज्ञ—हिंदमधील निर्वासितांना ग्रामोद्योगाचे शिक्षण देण्यासाठी सरकारने जपानी यंत्रे आणि यंत्रज्ञ ह्यांची मागणी केली आहे. उशिरांत उशीर ता. ३१ ऑक्टोबर १९४९ नंतर निर्वासितांना फुकट पोसण्याचे सरकार बंद करणार आहे. त्या मुदतीच्या आंत वरील ग्रामोद्योग योजना अंमलांत आणण्याचा सरकारचा विचार आहे.

महाराष्ट्रांत बँका व विमा कंपन्या ह्यांची वाढ

गुण आहेत, त्यांचे चीज कसे होईल ?

(नाशिक येथे मे १९४९ अखेर भरलेल्या व्यापारी परिषदेत, "देना बँके"चे डायरेक्टर श्री. लक्ष्मीकांत शांताराम दाभोळकर ह्यांचे डायरेक्टर ऑफ इंडस्ट्रीज ह्यांच्या अध्यक्षतेखाली झालेले भाषण.)

महाराष्ट्राच्या औद्योगिक भाग्यीत्याचा विचार करणे झाल्यास ज्याप्रमाणे व्यापारधंदे, कारखाने आणि उद्योग यांची वाढ झाली पाहिजे त्याच प्रमाणाने किंबहुना त्याहीपेक्षा अधिक प्रमाणाने बँका व विमाकंपन्या प्रस्थापित झाल्या पाहिजेत. त्यांची आवश्यकता ही आता सर्वमान्य गोष्ट झाली आहे. महाराष्ट्र म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या (म्हणजे हिंदमधील मराठी भाषिकांच्या) सलग प्रदेशाचे क्षेत्रफळ १,३३,४६६ चौरस मैल आहे. लोकवस्ती सुमारे २,८१,१७,६०५ असून त्यांत २,१६,००,००० हे मराठी मातृ-भाषा असणारे आहेत. इतर प्रांतांप्रमाणे जर महाराष्ट्राला आपले वर्चस्व प्रस्थापित करावयाचे असेल तर महाराष्ट्रीयानां आजपर्यंत कवटाटलेला नोकरपेशा सोडून उद्योगधंद्याकडे तसेच बँका व विमाकंपन्या यांच्या वाढीकडे लक्ष घातले पाहिजे. आपल्या स्वतंत्र हिंदुस्थानचा उत्कर्ष व्हावा हे कोणालाही वाटणे साहाजिक आहे व तो करण्याची प्रत्येक प्रांतावर त्याची जबाबदारी आहे. प्रत्येक प्रांताचा उत्कर्ष म्हणजेच सर्व राष्ट्राचा उत्कर्ष हे ध्येय लक्षांत ठेवून पुढे सरसावण्याची जबाबदारी प्रत्येक प्रांतावर आहे. त्यांत महाराष्ट्रासारख्या औद्योगिक क्षेत्रांत मागे राहिलेल्या लहान कां होईना पण इतिहासप्रसिद्ध व सुविध प्रांतावर ही जबाबदारी तर मोठीच आहे. महाराष्ट्र शिक्षणाचे वाचर्तित कुणालाही हार जाणार नाही. तशांत तो ज्या संस्था आज चालवीत आहे त्यावरून त्यांत कर्तव्यगारी व संघशक्ति आहे हेही सिद्ध झाले आहे. महाराष्ट्रीय हे जात्या चौकस बुद्धीचे, चतुर, धूर्त, काटकसरी व झीज सोसणारे असून त्यांचे अंगी सद्बुबाजी नसल्यामुळे ते विमा कंपन्या किंवा बँका सहज यशस्वी करू शकतील. परंतु या सर्व गुणांचा उपयोग उद्योगधंदे किंवा बँका व विमा कंपन्या काढून, त्यांची वाढ करून, प्रांतांची स्थिति समृद्ध करण्यास त्यांनी आजपर्यंत कां करू शकले हे समजत नाही. प्रांताच्या मानाने किंवा त्यामधील सुविध प्रजेच्या मानाने महाराष्ट्र आत्र उद्योगधंदे, फायनान्स, बँकिंग आणि इन्शुरन्स या दृष्टीने फारच मागे आहे असे म्हणावे लागेल. काही अपवाद सोडून दिले तर महाराष्ट्राची आर्थिक प्रगति महाराष्ट्रीय कंपन्यांकडून व बँकांकडूनच जितकी व्हावी तितकी झालेली नाही व अजूनही होत नाही. जर आपले इतर देशांपेक्षा किंवा संस्था महाराष्ट्रांत येऊन व्यापारधंद्या यशस्वी रीतीने चालवू शकतात, तर आम्हां महाराष्ट्रियांस तो निदान आमच्या स्वतःच्या घरात तरी अधिक चांगल्या प्रमाणाने चालविता आला पाहिजे.

आजची परिस्थिति लक्षांत घेता, ज्या बँकेचे अधिकृत भांडवल व गंगाजळी सरासरी ५ लाखांवर आहे अशा बँका एक दसनापेक्षा जास्त आज आमच्यांत नाहीत हे सार्वत्रिक विगतीवरून लक्षांत येईल—

बँक ऑफ महाराष्ट्र, पूणा	१७ शाखा	२ कोटी, १५ लाख
बँक ऑफ पूणा	४ शाखा	२५ लाख
न्यू सिटीझन्स बँक ऑफ इंडिया	४८ शाखा	३ कोटी, ६१ लाख
प्रोसिडेन्सी इंडस्ट्रियल बँक, पूणा	२ शाखा	६० लाख
बँक ऑफ कोल्हापूर, कोल्हापूर	११ शाखा	२ कोटी, ८३ लाख

बँक ऑफ कोकण, मालवण	५ शाखा	१८ लाख
बेळगांव बँक, बेळगांव	२० शाखा	५४ लाख
सेफ बँक, नागपूर	५ शाखा	२१ लाख
सांगली बँक, सांगली	१२ शाखा	१३ लाख
यूनियटेड वेस्टर्न बँक सातारा	६ शाखा	७९ लाख

तसेच ज्या बँकांचे मरपाई झालेले भांडवल व गंगाजळी १ ते ५ लाखांपर्यंत आहे अशाही बँका १ दसना असू शकतील.

विगत सालीलप्रमाणे—

बँक ऑफ अंध	५ शाखा	१७ लाख
बँक ऑफ सिटीझन्स, बेळगांव	२३ शाखा	४० लाख
बँक ऑफ कऱ्हाड	२ शाखा	१८ लाख
भारत इंडस्ट्रियल बँक	७ शाखा	४९ लाख
कमर्शियल बँक, कोल्हापूर	४ शाखा	४१ लाख
फॉर्च्यून कमर्शियल बँक	३ शाखा	७ लाख
जंजिरा बँक, जंजिरा	३ शाखा	१८ लाख
रत्नाकर बँक, कोल्हापूर	५ शाखा	३१ लाख
सराफ बँक, कोल्हापूर	१ शाखा	३ लाख
सातारा स्वदेशी कमर्शियल कंपनी, सातारा,	४ शाखा	५० लाख
सुप्रीम बँक ऑफ इंडिया, बेळगांव	२ शाखा	१८ लाख
यूनियन बँक ऑफ कोल्हापूर	२ शाखा	२६ लाख

महाराष्ट्रीय बँकिंग म्हणजे नुसत्या बऱ्याचशा बँका व त्यांच्या बऱ्याचशा शाखा असे असून चालणार नाही; त्याच बरोबर त्यांचे भांडवल व गंगाजळी यांचीही भरिव तजवीज पाहिजे. कारण बँकेची सुदृढता तिचे भांडवल व गंगाजळी यावरच केवळ अवलंबून असते. त्याचप्रमाणे बँकेची व्याजी लावलेली रकम (Investment) व कर्जाज दिलेली रकम (Advances) याही तितक्याच प्रमाणाने कोणत्याही बँकेस सुदृढ आणि समृद्ध करित असतात व ही सामुग्री असल्याशिवाय बँका व बँकेच्या शाखांची वाढ व्हावयाची नाही. ज्याप्रमाणे बँकेची मुख्य कचेरी (हेड ऑफिस) ही तिच्या शाखांस पोषक असते त्याचप्रमाणे काही अंशी शाखाही बँकेच्या हेड ऑफिस म्हणजे मुख्य कचेरीस उच्चजन देऊन बँकेची भरभराट करू शकतात. चांगल्या शाखा असणे, मोठ्या गांवी असणे, इलाख्याच्या शहरां असणे, किंवा जेथे व्यापार-उद्योग बऱ्याच प्रमाणाने होत आहे अशा ठिकाणी असणे हे केव्हाही बँकेस फायद्याचेच होते. आज नुसते मुंबईपुरते बोलणे झाल्यास काही महाराष्ट्रीय समजल्या जाणाऱ्या बँकांच्या मुख्य कचेऱ्या मुंबईत आहेत तर दुसऱ्या बँकेच्या शाखाही आहेत. परंतु तिकडाले महाराष्ट्रीय लोकांचे हातांत असलेल्या व्यापारधंद्यास या बँकेचे किती पाठबळ आहे हे पाहिल्यास आपणांस असेच म्हणावे लागेल की महाराष्ट्राव्यतिरिक्त बँकांशी यांची तुलना करता यां बँका कामांत बऱ्याच मागे आहेत. आमच्यातील व्यापारी वर्ग कदाचित या बँकाकडे पहात नसेल, तर कोणी महाराष्ट्रीय व्यापारी कदाचित या बँकाकडे गेल्यास त्यास पाहिजे असलेली रकम पुरविण्याचे घाडस या बँका करू इच्छित नसतील. मुख्य मुद्याची गोष्ट म्हणजे ज्याला आपण इंग्लिशमध्ये "बँक बिझिनेस" म्हणतो तो आमच्यांत बऱ्याच प्रमाणांत कमी आहे. तो वाढविल्याशिवाय बँकेची जितकी भरभराट व्हावी तितकी ती होणार नाही. महाराष्ट्रीय व्यापारी व बँका यांचे लक्ष या गोष्टीकडे जितके जावे तितके गेलेले नाही असेच म्हणावे लागेल. आमच्यातील व्यापारविर्ग व्यवहारासाठी महाराष्ट्रीय बँकाव्यतिरिक्त दुसऱ्या बँकाकडे पाहात असतो, ही दृष्टी बदलली पाहिजे.

(अपूर्ण)

पुनर्घटित सहकारी चळवळ.

(लेखक:—श्री. य. द. खोले.)

मुंबई सरकारने प्रांतांतील सहकारी संस्थांचे प्रतिनिधी व कार्यकर्ते यांच्या सल्ल्याने इलाख्यांतील पतवाल्या शेतकऱ्यांना त्यांच्या परत फेडीच्या ऐपतीप्रमाणे योग्य त्या कमी व्याजाने कर्ज पुर्वठा करण्याचे काम सहकारी संस्थांमार्फत व्हावे असा निर्णय दिला व या कार्यास योग्य अशी सहकारी चळवळीची पुनर्घटना व्हावी असा निर्णय दिला. या निर्णयानुसार प्रांतिक सहकारी बँकेपासून सोसायट्यांपर्यंत घटनेमध्ये आमूलाग्र फरक करण्याचे बाबत अद्यापहि मध्यवर्ती जिल्हा बँका व प्रांतिक सहकारी बँका तसेच सहकारी बँका यामध्ये वाटाघाटी सुरू असून निश्चित निर्णय होऊन खरे खुरे कार्य होण्यास किती अवधी लागेल याचा अंदाज आजच करता येण्यासारखा नाही. तथापि असे म्हणावयास हरकत नाही की मतभेदाचे प्रश्न सामोपचाराने सुटले जाऊन लवकरच मूर्त स्वरूप येऊन सहकारी चळवळीचे पाऊल योग्य त्या मार्गावर पडेल.

मूलभूत तत्त्व

सहकारी चळवळ मुख्यतः देशांतील बहुसंख्य अशा श्रमजीवी शेतकऱ्यांचे हितासाठीच असल्याने व त्यांच्या आर्थिक गरजा दूर करून त्यांची रहाणी तसेच जीवन सुधारण्यासाठी अस्तित्वात आली. शेती व्यवसाय आर्थिक दृष्ट्या तोट्याचा आहे किंवा शेत कर्ज पुरवण्यामध्ये आर्थिक घस लागण्याचा संभव आहे म्हणून नागरी सहकारी कार्यकत्याने त्याकडे दुर्लक्ष ठेवणे हितावह नाही. शेती सहकारी चळवळ स्वतंत्र आहे व नागरी सहकारी चळवळीवर जास्त जोर देऊन कार्य करणे समाजरचना व परस्पर संबंध या दृष्टीने हितावह नाही. शेती पतपेढी व त्या द्वारा शेती व्यवसायांतील लोकांच्या अढचणी समजाऊन घेऊन त्यास कार्यक्षम, स्वावलंबी व आर्थिकदृष्ट्या योग्य त्या परिस्थितीवर आणण्याचे दृष्टीनेच सहकारी चळवळीची पुनर्घटना झाली पाहिजे.

प्राथमिक शेतकी सोसायट्या

सहकारी चळवळीची पुनर्घटना पुढे ढकलावी असे म्हणणारा एक वर्ग असून त्यास असे प्रामाणिकपणे वाटते की देशांतील आजची सामाजिक, राजकीय व आर्थिक परिस्थिति योग्य नाही. हिंदुस्थान सरकारचे अन्नधान्यादिबाबतचे धोरणही किती काळ निश्चित राहिल हेही आज सांगता येत नाही. त्यांतच हल्ली देशी संस्थाने विलीन करण्याचा अगर होण्याचा जोराने प्रयत्न होत असून त्याचे दृश्य फलही दिसू लागले आहे व त्यांतच कांहीं जिल्हा मध्यवर्ती बँकांना पुनर्घटनेसंबंधी वाटत असलेली भीति या सर्व कारणामुळे पुनर्घटनेचा प्रश्न पुढे ढकलावा. सरोखर अशी जर परिस्थिति असेल तर ती स्पष्टपणे सरकार व सहकारी कार्यकर्ते यांपुढे मांडून त्याबाबत निर्णय घेण्याची वेळ आली आहे. केवळ कांहीं समजुतीच्या चार गोष्टी सांगून वेळ निभावून नेणे श्रेयस्कर होणार नाही असे स्पष्ट म्हणण्याची वेळ आली आहे. सहकारी चळवळीच्या पुनर्घटनेचा व यशोस्वितेचा मूळ पाया म्हणजे प्राथमिक सहकारी सोसायट्या होत. या प्राथमिक संस्था आतां नियमित अगर अनियमित जबाबदारीच्या राहणार असून सध्या असलेल्या जबाबदारीमध्ये फरक करण्याची सवलतही राहणार आहे. तसेच आजपर्यंत असलेली सभासदांच्या संख्येची मर्यादाच राहणार नाही. या पुढे आर्थिक गरजा शक्यतोवर सहकारी संस्थांमार्फत भागणार असल्याने सहकारी पतपेढ्यांचे व्यवहार मोठ्या प्रमा-

णावर चालतील असे धरून चालण्यास हरकत नाही. सहकारी सोसायटी या पुढे केवळ कर्ज देण्याची संस्था न रहातां 'विविध कार्यकारी' सोसायटी राहावी असा कटाक्ष राहून शेतकऱ्यांच्या जीवनांतील सर्व गरजा सहकारी पतपेढीमार्फत चालण्याची उमेद आहे. कर्ज ऋण विमोचन कायद्यामुळे शेतकऱ्यांना यावे लागणाऱ्या पिक कर्जाची जबाबदारी सहकारी संस्थेने आगाऊच घेतली असून याशिवाय नियंत्रित-धान्य, कापड, लोखंड, वगैरे मालांचे वाटपही त्यांचेमार्फत व्हावे असा उपक्रम सुरू आहे. याशिवाय आधिक धान्य पिकाविषे वगैरे सरकारी कार्यक्रमांत सक्रिय अशी कामगिरी करण्याचे कार्य सहकारी संस्थांना करावयाचे आहे. याही बरोबर एक महत्त्वाची अशी लक्षांत ठेवण्यासारखी गोष्ट ही की प्रांतांतील शेतकऱ्यांचे जीवनावर नवीन नवीन कायद्याने होणारे परिणाम याबाबतही सोसायट्यांना पुढे यावे लागणार आहे.

या सर्व जबाबदाऱ्या स्वीकारून खेडेगांवांतील शेतकऱ्यांना सोसायटी खरीखुरी उपयुक्त व्हावयाची असेल तर कोणत्या गोष्टीची जरूर आहे याचा तपशीलवार विचार घेवयास पाहिजे. सहकारी चळवळीची पुनर्घटना म्हणजे केवळ प्रांतिक अगर सहकारी जिल्हा बँका यांच्यापुरता प्रश्न मर्यादित ठेवून चालणार नाही.

कार्यक्षम नोकरवर्ग

आजची प्राथमिक सहकारी संस्थांची परिस्थिती विचारांत घेतां असे दिसून येते की, प्राथमिक सहकारी संस्थामध्ये झपाट्याने वाढ होत आहे. ही वाढ धान्य केंद्र अगर वाटप केंद्र मिळविण्यासाठी होत असो अगर इतर कारणासाठी होत असो, एक गोष्ट खरी की या सोसायट्यांचा उपयोग पुढे शेतकऱ्यांच्या जीवनांत होईल असे आज तरी म्हणावयास हरकत नाही. अशा या नवीन व पूर्वी स्थापन झालेल्या सोसायट्यांचे बाबत मुख्य अढचण म्हणजे पूर्ण कार्यक्षम असा सेक्रेटरी असणे जरूर आहे. या बाबतची आजची परिस्थिति भयावह आहे असे म्हणणे चूक नाही. सोसायटीला त्यांच्या आर्थिक परिस्थितीमुळे भरपूर पगार देऊन खेडेगांवात काम करणारा नोकर वर्ग उपलब्ध होत नाही. झाल्यास त्यास कामाची माहिती नसते व यदा कदाचित् कार्यक्षम व माहितगार असा नोकर मिळाल्यास तो टिकण्याची शक्यता कमी. या ठिकाणी कळकळीने व स्पष्टपणे हे नमूद करावयास पाहिजे की, पुनर्घटनेच्या तपशीलांचा विचार करतांना जिल्हानिहाय आज अस्तित्वांत असलेल्या सोसायट्या, नवीन स्थापन होण्याची शक्यता, या सर्वांचा विचार करून सोसायटीसाठी शिक्षण देऊन तयार केलेला नोकरवर्ग प्रथम उपलब्ध करून न दिल्यास पुनर्घटनेचे कामी अढचळे निर्माण होतीलच परंतु कदाचित् अपयशही येण्याचा संभव जास्त. केवळ शिक्षण देऊन सेक्रेटरी वर्ग तयार करून चालणार नाही, तर त्यांच्या पगाराची श्रेणी, नोकरीचे स्थैर्य, सवलती व सुसोई या बाबत व त्यांचे नोकरीवर देखरेख करण्यासाठी जिल्हा निहाय घटना करणे अगत्याचे आहे. असे जर होऊ शकते नाही, तर शेतकी पतपेढ्या व त्यांचे सभासद यांना परस्परास खरेखुरे उपयोगी पडणे कठीण जाईल असे वाटते.

नेपाळच्या अर्जाचा विचार तहकूब—संयुक्त राष्ट्रसंघाचे सभासद होण्यासाठी नेपाळने केलेल्या अर्जाचा विचार सभासद-कमिटीने तूर्त तहकूब केला आहे. नेपाळच्या अर्जाला राशियाने विरोध केला होता. नेपाळच्या स्वतंत्रतेबद्दल अधिक माहिती मिळाल्यावर अर्जाचा विचार करण्यांत येणार आहे.

व्यापारी व इतर बातम्या

इटलीत मुबलक पेट्रोल—इटलीमध्ये पेट्रोलसाठी कूपन्स काढून वांटप करण्याची गरज राहिलेली नाही, असे समजते, त्या देशात आता कोठेही कूपन्सशिवाय पेट्रोल मिळू शकते.

रशिया-इजिप्त ह्यांच्या व्यापार—रशिया आणि इजिप्त ह्या दोन देशांत २५ लाख पौंडांच्या मालाची देवाण-घेवाण करणारा व्यापारी करार नुकताच झाला. रशिया इजिप्तला दर टनामागे २५ पौंड किंमत घेऊन १,००,००० टन गहू देणार आहे आणि त्याच्या मोबदला कापूस घेणार आहे. ही खरेदी खुल्या बाजारांतच करण्यांत येणार आहे. मात्र करारांत असे एक बंधन घालण्यांत आले आहे की, रशियाने हा कापूस आपल्या देशाबाहेर पाठवून पुन्हा विकण्याचा नाही.

४४० मजल्यांची इमारत—सॅन फ्रॅन्सिस्को येथील एका एंजिनियरने ४४० मजल्यांची इमारत बांधण्यासाठी जरूर असणारे नकाशे वगैरे कागदपत्र शहराच्या अधिकाऱ्यांकडे सादर केले आहेत. ह्या इमारतीत ४,००,००० लोक राहू शकतील. इमारतीत ३०० विजेचे पाळणे, २० खिस्ती देवळे, ५० क्लब्स, १० इस्पितळे, ह्यांची सोय करण्यांत येईल. ८०,००० मोटारगाड्या ठेवण्याचीही व्यवस्था केली जाईल. ह्या इमारतीत रहाणाऱ्या माणसाला फक्त स्वतःच्या दफनविधीसाठीच बाहेर पडावे लागेल ! कारण, इमारतीच्या योजनेत दफनभूमीची मात्र सोय नाही.

तिसरे महायुद्ध टळण्याची शक्यता—इंग्लंडचे युद्धकालीन मुख्य प्रधान मि. विन्स्टन चर्चिल ह्यांनी एका भाषण प्रसंगी अशी आशा व्यक्त केली, की तिसरे महायुद्धाचे दुःस्वप्न टळणे शक्य आहे. पश्चिम युरोपच्या सांस्कृतिक सामर्थ्यामुळे आणि जरूर पडल्यास प्राण धोक्यांत घालून स्वातंत्र्य रक्षण करण्याच्या निश्चया मुळे मला युद्ध टळण्याची आशा अधिकाधिक वाढू लागली आहे, असे ते म्हणाले. सोव्हिएट रशिया आणि पूर्व-युरोपातील राष्ट्र मि. चर्चिल ह्यांच्यावर युद्धास चिथावणी देण्याचे आरोप करीत असतात हे प्रसिद्धच आहे.

पाकिस्तान कर्ज घेणार—पाकिस्तान इंटरनॅशनल मॉनेटरी फंडाचे सभासद झाल्याबरोबर त्या संस्थेकडून १६,५०,००,००० डॉलर्सचे कर्ज मागणार आहे असे समजते.

खेडेगांवासाठी वैद्य—मद्रास सरकारने खेडेगांवांतील लोकांना वैद्यकीय मदत देण्यासाठी आणि सार्वजनिक आरोग्यरक्षणासाठी कांहीं उमेदवारांना ६ महिन्यांचे शिक्षण देण्याची व्यवस्था केली आहे. ह्या शिक्षणक्रमासाठी चार केंद्रे स्थापन करण्यांत येणार आहेत.

मध्यप्रांतांतील पडीक जमीन—मध्यप्रांतांत यांत्रिक नांगरांचा उपयोग करण्यास प्रारंभ केल्यापासून ५०,००० एकर पडीक जमीन प्रथमच लागवडीस आणली गेली आहे. ह्या जमिनींत पूर्वी गवत आणि झाडेझुडपे ह्याशिवाय कांहींच उगवत नसे.

मुंबई प्रांतांतील संप—गेल्या एप्रिलमध्ये मुंबई प्रांतांतील संपांची संख्या रोडावल्याचे दिसून येते. एप्रिल महिन्यांत एकूण २८ संप झाले आणि त्यांत १० हजार कामगारांनी भाग घेतला. त्यामुळे कामाचे ४१,५०० दिवस वाया गेले. मार्चमध्ये ३५ संप झाले होते, त्यांत ३२,८०० कामगारांनी भाग घेतला आणि ८८,५०० दिवस वाया गेले. गेल्या वर्षाच्या एप्रिलमध्ये ७८ संपांतून ३७,४०० कामगारांनी भाग घेतला होता आणि त्यामुळे १,२२,३०० दिवस वाया गेले होते. चालू वर्षाच्या एप्रिल महिन्यांतील संपांपैकी ६ संप कापड गिरण्यांतून झाले.

बोटीची वहातूक आणि डॉलर्स—शिंदिया स्टिम नॅव्हिगेशन कंपनीचे जनरल मॅनेजर श्री. एम. ए. मास्टर ह्यांनी नुकतीच अशी माहिती सांगितली की, हिंदी बोटींनी हिंद सरकारला दोन वर्षांत ५० लाख डॉलर्स मिळवून दिले. १९४८ साली अमेरिकेला धान्याच्या वहातुकीसाठीच सुमारे ९० लाख डॉलर्स यावे लागले. ह्या शिवाय इतर मालाच्या वहातुकीसाठी ५५ लाख डॉलर्स यावे लागले ते निराळेच. चालू वर्षाच्या पहिल्या तिमाहींत धान्याच्या वहातुकीसाठी अमेरिकेला ४५ लाख डॉलर्स यावे लागले. हिंदी बोटींची संख्या वाढवून मालाची ने-आण करण्यांत त्यांना अग्रहक दिल्यास दुर्मिळ डॉलर्सची खूपच वचत होईल.

ब्रिटिश समाजवाद आणि वृत्तपत्रांचा नफा

ब्रिटनमधील पुष्कळशी वृत्तपत्रे सध्याचे मजूर सरकार देशाचा घात करीत आहे, असा प्रचार करित असतात. ह्या वृत्तपत्रांना झालेले नफे ह्यांचा विचार करता ब्रिटिश समाजवाद त्यांच्या पथ्यावर पडलेला दिसतो ! पुढील तालिक आकडे वार्षिक अहवालावरून घेतलेले आहेत.

वृत्तपत्र	(१९३९) -	(१९४७-४८)		
	नफा (पौंड)	%	नफा (पौंड)	%
असोशिपेटेड				
न्यूजपेपर्स	४,४५,२६६	१२३	७,४१,०००	२०
डेली मेल	१,९०,८९८	२३	३,९५,०९०	१२३
डेली मिरर	५,०३,५६०	२५	५,६१,१४४	३०
केन्सले				
न्यूजपेपर्स	८६९,५५२	५	१,७०९,१३८	१२
लंडन एक्सप्रेस	१८७,३८१	२०	१,९४५७५	२०
न्यूज ऑफ दि				
वेल्ड	७,४८,६३९	२०	१०,९०,६८५	१५
ऑर्डेन्स	३७८,७४५	६	१०,४३,३७४	१२३
सन्डे				
पिकटोरिअल	१,५०,७२६	१०	३,३६,४४५	३०
फिनेन्शियल				
टाइम्स	१८,३११ (तोटा)		४,६९,२९४	१५

महाराष्ट्र सहकारी विद्यालय

पुणे

या विद्यालयाचे वर्ग ता. १ जुलै १९४९ पासून नं ५ बैरामजी जीजीभाई रोड पुणे १ येथे सुरू होणार आहेत. या विद्यालयांत सुपरवायझर, बँक इन्स्पेक्टर, असि. को-ऑफिसर, खरेदी विक्री संचालक मॅनेजर व विविध कार्यकारी सोसायट्यांचे सेक्रेटरी या दर्जाच्या नोकरवर्गास लागणारे शिक्षण देण्यांत येते. हा अभ्यासक्रम पुरा करून 'को-ऑप-रेटिव्ह डिप्लोमा' मिळविणाऱ्यांना सहकारी खात्यामध्ये नोकरीसाठी विशेष पसंती देण्यांत येते. मॅट्रिक पास झालेल्या विद्यार्थ्यांना व सहकारी संस्था व खाते येथील नोकरवर्गास प्रवेश दिला जातो. उमेदवारांनी ता. २५ जून १९४९ च्या आंत अर्ज करावे.

वा. वि. कुंभारे,
सुपरिन्टेन्डेन्ट.

रिझर्व्ह बँक ऑफ इंडिया

बँकिंग खाते : २७ मे, १९४९

देणे	रु.
चसूल भांडवल	५,००,००,०००
रिझर्व्ह फंड	५,००,००,०००
रेवी	
(अ) सरकारी	
(१) मध्यवर्ती सरकार	१४८,३६,६६,०००
(२) इतर सरकार	२१,१३,७३,०००
(ब) बँका	६५,७०,२०,०००
(क) इतर	६०,२१,०८,०००
विले	४,३३,४१,०००
इतर देणी	१६,४१,३५,०००
एकूण रु.	३२६,१६,४३,०००

जिंदगी	रु.
नोटा	३२,२५,३५,०००
रुपये	१३,४७,०००
इतर नाणी	१,५५,०००
विले, विकत घेतलेली व डिस्कॉंट केलेली	
(अ) स्वदेशांतील	४६,८४,०००
(ब) बाहेरील	...
(क) सरकारी ट्रेझरी विले	९,३७,१७,०००
परदेशांतील रोकड व अल्पकालीन रोखे	१५५,३८,२०,०००
सरकारांना कर्जे	३,३९,००,०००
इतर कर्जे	७,६६,८२,०००
इन्व्हेस्टमेंट्स	१११,९९,९३,०००
इतर जिंदगी	५,३८,१०,०००
एकूण रु.	३२६,१६,४३,०००

कम्युनिस्ट चीन आणि अमेरिकन सरकार—अमेरिकेचे पर-राष्ट्रीय खाते कम्युनिस्ट चीनशी व्यापार करण्यासंबंधी धोरण आखित आहे. पूर्वे युरोपांतील देशांशी व्यापार करण्याबाबत जशी बंधने घालण्यांत आली आहेत त्याचप्रमाणे चीनच्या बाबतही घालण्यांत येतील असे समजते. कम्युनिस्ट चीनला अमेरिकेकडून कर्ज मिळणार नाही; अमेरिकेकडून विकत घ्यावयाच्या मालासाठी रोख पैसा अगर माल घावा लागेल; त्याचप्रमाणे युद्धाच्या दृष्टीने महत्त्वाचा असलेला मालही चीनला पुरविण्यांत येणार नाही. रशियाला अगर पूर्वे युरोपला घाडला न जाणारा माल चीनलाही मिळणार नाही. अमेरिकेने अद्याप नव्या चीनला मान्यता दिली नसली तरी कम्युनिस्ट-शासित चीनमधील मोठ्या शहरांतील अधिकाऱ्यांशी अमेरिकन मुत्सद्दी हातजुळवणी करित आहेत.

पाकिस्तानांत फ्रेंच बँक—पुढील वर्षी पाकिस्तानांत एक फ्रेंच एक्सचेंज बँक आपले काम सुरू करणार आहे असे समजते. अशा बँकेला कराचीत कितपत वाव आहे ते अजमाण्यासाठी दोन फ्रेंच बँकर्स नुकतेच तेथे येऊन गेले.

**D. E. Society's
Brihan Maharashtra College of Commerce,
Poona 4.**

Applications for fresh admission to the First Year and B. Com. classes will be received up to the 10th June, 1949. The College prospectus containing the application form will be sent on receipt of postal stamps worth annas four. Applications received after 10th June will not be considered.

**S. V. Kogekar,
Principal.**

WILLINGDON COLLEGE, SANGLI

The College reopens on 20th June 1949 for the academic year 1949-1950. It provides for instruction in Arts and Science Courses leading up to B. A. (General and Honours) and B. Sc. (Principal Chemistry and Mathematics).

Students should secure admission in College as well as Hostel as early as possible in order to avoid disappointment. The Prospectus and application forms giving all details will be supplied on request.

**K. G. Pandit,
Principal.**

बँक ऑफ पूना, लिमिटेड.

(शेड्यूल्ड बँक)

अधिकृत भांडवल	रु. ५०,००,०००
विक्रीस काढलेले भांडवल	रु. २५,००,०००
चसूल भांडवल	रु. १२,५०,०००

मध्यम वर्गीयांना मासिक उत्पन्नांतून एका रकमेने मुलांच्या शिक्षणाचा खर्च भागवत नाही. दरमहा ५ रु. नियमित शिल्पक टाकल्यास पांच वर्षांत ३०० रुपये स्वतःचे होतात. अंशा बचत योजनेच्या रकमेवर ३ टक्क्यापर्यंत व्याज मिळण्याची सोय.

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

जास्त माहितीसाठी मुख्य कचेरीस अगर शाखांस लिहा.

मुख्य कचेरी:-४५५ रविवार पेठ, पुणे नं. २

स्थानिक शाखा:- (१) भवानी पेठ. (२) सदाशिव पेठ.

बाहेर गांवच्या शाखा:- (१) टिळक चौक, सोलापूर, (२) वस्तर भाग, सांगली.

अमेरिकेची आर्थिक परिस्थिति

(मा. म. का.)

अमेरिकेमध्ये किंमती घटू लागल्या आहेत त्यामुळे कदाचित् मंदी लवकरच येईल अशी भीति काहीं वेळां व्यक्त केली जाते, परंतु ही भीति निराधार आहे असे निश्चित मत बरो ऑफ अॅग्रिकल्चरल एक्झॅमिनेटिव्ह ह्या संस्थेने नुकतेच व्यक्त केले आहे. १९४९ मध्ये मजुरीचे दरांत वाढ होणे संभवनीय दिसत नाही. कदाचित् नोकरांवर असणारांचे प्रमाण किंचित् कमी होईल. परंतु, तसें झाले तरी लोक आपला सर्च तेवढ्या प्रमाणांत कमी करून परिस्थितीला तोंड देतील. किंमतीनीं गेल्या वर्षी उच्चांक गाठला होता व आतां त्या हळू हळू कमी होऊं लागतील. १९४८ सालीं औद्योगिक उत्पादनां उच्चांक गाठला व हंगामांत कामावर असणारांची संख्या ६ कोटी, १६ लक्ष होती. १९४७ च्या मानाने साजगी रीत्या उद्योगधंद्यांत ३२ टक्के जास्त मांडवल गुंतविलें गेले. घरे बांधणे व नवीन यंत्रसामुग्री खरेदी करणे यांवर विशेष मांडवली सर्च झाला. १९४७ च्या मानाने १९४८ सालीं निर्गत उत्पन्न प्रमाणांत कमी झाली. १९४९ सालीं शेतीच्या मळ्यांचे उत्पन्न किंचित् कमी होईल. परंतु एकंदरीत सर्व तऱ्हेच्या सरकारी खर्चात वाढ होईल. मार्गील वर्षीप्रमाणेच घरे बांधणे व नवीन कारखान्यांत पैसे गुंतविले ह्या कामांना चालना मिळेल. एकंदरीत उत्पादन, किंमती व मालाची मागणी यांमध्ये इष्ट तें नातें राहिल व आर्थिक परिस्थिति समाधानकारक राहिल.

असेच अनुकूल मत फेडरल डिपॉझिट इन्शुरन्स कॉर्पोरेशननेहि नुकतेच व्यक्त केले आहे. अमेरिकेची परिस्थिति मजबूत पायावर आधारलेली आहे व ती प्रगतिदर्शकच राहिल असा ह्या कॉर्पोरेशनचा विश्वास आहे. रद्दाईनंतर केव्हांहि साध्य झाला नाही असा 'पैसा' व 'माल' यांच्यांत समतोलपणा १९४८ सालीं साध्य झाला होता, व हीच परिस्थिति यंदाहि चालू राहिल असा अंदाज आहे. अमेरिकेच्या बँकाहि गेलीं काहीं वर्षे सुस्थितीत आहेत. बँकांमुळे कोणाहि ठेवीदारांचे गेल्या दहा वर्षांत नुकसान झालेले नाही. अमेरिकेतील बहुतेक बँकांनी फेडरल डिपॉझिट इन्शुरन्स कॉर्पोरेशनमध्ये विमा उतरलेला आहे. त्या कॉर्पोरेशनचे मत मौलिक समजले जाते.

सावकारी नियंत्रण कायद्याचा भंग

शिक्षा वाढणार !

सावकारी नियंत्रण कायद्याचा भंग करणारी विकृद्ध सरकारने उपाययोजना करण्यास प्रारंभ केला आहे. लायसेन्स न घेतां सावकारीचा धंदा करणे, ठराविक पद्धतीने हिशेबाच्या वहा न राखणे, भरमसाट (१८ ३% ते १५०%) दराने व्याज आकारणे, इत्यादि प्रकारासाठी गुन्हेगारांवर सटले ह्येऊन त्यांस शासन होऊं लागले आहे. पहिल्या गुन्हास कमाल २०० रु. दंडाची शिक्षा सांगितलेली आहे, परंतु ही शिक्षा फारच सौम्य होते, असे मत मुंबईच्या चीफ प्रेसिडेन्सी मॅजिस्ट्रेटने नुकतेच व्यक्त केले. राजिस्ट्रार ऑफ मनीलेंडर्सने सरकारास लिहून शिक्षा वाढवून घ्याव्यात, असे त्यांनी सुचविले. राजिस्ट्रारने अशा मागणी सरकारकडे अगोदरच केली आहे.

श्री भारत इंडस्ट्रियल बँक लिमिटेड

हेड ऑफिस : पुणे शहर

शाखा:—पुणे लष्कर, बारामती, लोणावळा, श्रीरामपूर (बेलापूर रोड), ओझर (जि. नाशिक)

पे-ऑफिस:—खोपोली (जि. कुलाबा)

श्री. बी. बी. वाळवेकर || श्री. के. पी. जोशी
(अध्यक्ष) (उपाध्यक्ष)

अधिकृत मांडवल रु. १५,४३,८१०

दिक्री झालेले मांडवल रु. ७,९३,८१०

वसूल मांडवल रु. ३,९८,२८५

एकूण खेळते मांडवल ५३ लाखांचे वर

सर्व प्रकारचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

श्री. रा. बा. साळवेकर

B. A., LL. B.

श्री. नी. ना. क्षीरसागर

मॅनेजिंग डायरेक्टर.

उत्पादकांच्या सहकारी सोसायट्यांनी तयार केलेला

ग्रामोद्योगाचा माल खरेदी करा.

ह्या मालाची किंमत माफक असून, तो मजबूत व टिकाऊ आहे.

टोप्यांचे लायनिंग, चप्पल, कातडी, हातमागावरील व पांवरलूमवरील कापड, नक्षीदार व कलात्मक वस्तू, इत्यादीसाठी चौकशी करा:—

दि प्रॉव्हिन्शियल इंडस्ट्रियल को-ऑपरेटिव्ह असोसिएशन, लि.

९, बँक हाऊस लेन, फोर्ट, मुंबई.

ता. : SAHYOG

फोन : ३२५१९

औद्योगिक सहकारावरील आमची प्रकाशने

- (१) ऑर्गनायझेशन ऑफ इंडस्ट्रियल कोऑपरेटिव्हज (ले.:—जे. बी. टेलर, किं. १ रु. ८ आ.)
- (२) इंडस्ट्रियल कोऑपरेशन (ले.:—जे. बी. टेलर, किं. १ रु.)
- (३) कोऑपरेटिव्ह मॅनेजमेंट (ले.:—रेवि अँले, किं. २ रु.)
- (४) इंडस्ट्रियल कोऑपरेटिव्हज अँड व्हिलेज इंडस्ट्रीज इन बॉंबे प्रॉव्हिन्स (ले.:—एल. एन. रेणु, किं. १ रु. ४ आ.)

हे पत्र पुणे, पेट भांडुडां घ. नं. ९१५१९ आर्यभूषण छापखान्यांत विकृत हरि बचे यांनी छापिले व
श्रीमद रामन काळे, बी. ए. यांनी 'दुर्गाधवास', ८२३ शिवाजीनगर (पो. ऑ. डेव्हन जिमसाना) पुणे येथे प्रसिद्ध केले.